Opdracht: Onder mijn Huid

Wat zichtbaar is, is niet altijd wat er speelt. Onder de huid leven herinneringen, verlangens, spanningen en littekens. Dit thema nodigt uit tot verdieping: wat schuilt er onder het oppervlak?

Het thema mag breed en poëtisch worden uitgewerkt, mits het duidelijk herkenbaar aanwezig is in het gedicht.

Kaders voor het gedicht:

- Vrije versvorm.
- Het gedicht bevat een titel.
- Werk met zintuiglijke beelden.
- Vermijd uitleg; laat de lezer ontdekken wat er onderhuids speelt.

Een ongenodigde gast

Een ander zou iets anders zeggen,
beweren dat wat ik zeg niet waar kan zijn.
Toch is het voor mij helder geworden
dat dit de bedoeling moest zijn,
dat onze wegen elkaar zouden kruisen.
Was zij de persoon waarop ik had gewacht?

Ons beider hart klopten als één.
Ze zat onder mijn huid, als een echo die niet wegebt,
al kon ik niet ontkennen
dat verlies zich inmiddels meester had gemaakt van ons bestaan.

Een ongenodigde gast die, zelfs na herhaaldelijk vragen,
weigerde om te gaan.
Vertrekken leek geen onderdeel van zijn plan.

Het scheen me toe dat hij, ondanks ons voortdurend vragen,
steeds meer bezit van ons leven nam.

Ik weet niet of dit ook de bedoeling was,
de manier waarop ons verhaal zou gaan.
Al moet ik wel bekennen dat ik maar moeilijk kan wennen
aan de korte tijd die ons is gegund.

Ik vind geen reden, geen les,
en er is niemand die me kan vertellen wat hier te leren valt.
Misschien doet het er niet toe, en is dát juist de les:
dat deze situatie ons laat zien, duidelijk maakt
dat het gaat over ervaren.

Van liefde, van vriendschap,
immer de ander blijven zien.
Begrijpen dat het niet gaat om het afscheid,
maar juist om de aanwezigheid;
niet het gemis, maar het moment.

Weten dat het leven van ons samen de opmaat is,
de belofte van iets bijzonders, van dat wat komen gaat.

Er zit geen slot aan ons verhaal.